

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวีจังหวัดลำพูน ทำการศึกษาในกลุ่มประชากรคือ ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ที่ทำหน้าที่หรือเคยทำหน้าที่แกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวีในจังหวัดลำพูน จำนวน 108 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน 2551 - กรกฎาคม 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาเท่ากับ 0.69 หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ได้ค่า CVI เท่ากับ 1.00 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ส่วนที่เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 แบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์โดยการทดสอบใช้กับแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ในจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.93 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด ร้อยละ 53.70 สถานภาพสมรสมีคู่อยู่ด้วยกันร้อยละ 47.22 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.33 ราย โดยส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 66.67 รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 85.19 ส่วนใหญ่มีสุขภาพดีไม่มีโรคติดเชื้อฉวยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 88.33 ในด้านการทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่ม ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นแกนนำระดับจังหวัด ร้อยละ 42.59 โดยสาเหตุที่ตัดสินใจ

ทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่ม ส่วนใหญ่มาจาก การคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่ม ร้อยละ 57.41 และปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังคงทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่มอยู่ ร้อยละ 55.56

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่ม ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี

แกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี จังหวัดลำพูน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคลเกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มในระดับ น้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยภายในตัวบุคคลโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.37$, $SD = 0.27$) โดยประกอบด้วยปัจจัยรายด้านดังนี้

1.1 ด้านทัศนคติที่ดีในการดำเนินงานของกลุ่ม เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.39$, $SD = 0.35$)

1.2 ด้านทัศนคติการทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่ม เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.35$, $SD = 0.29$)

2. ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มในระดับ ปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.27$, $SD = 0.29$) โดยประกอบด้วยปัจจัยรายด้านดังนี้

2.1. ปัจจัยด้านสังคม เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.44$, $SD = 0.50$)

2.2 ปัจจัยด้านการทำงาน เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$, $SD = 0.29$)

2.3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.88$, $SD = 0.40$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่ม ของผู้ติดเชื้อ เอชไอวี จังหวัดลำพูน สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่มอย่างต่อเนื่องและ ลดปัจจัยการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่ม ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ดังนี้

1. องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ในทุกระดับ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ทำให้แกนนำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มรู้และเข้าใจ บทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มอย่างชัดเจน รวมทั้งกระบวนการยกย่องส่งเสริมคุณค่าของแกนนำกลุ่ม

ที่ทำหน้าที่ที่สมควรเอาเป็นแบบอย่าง ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่ม

2. บุคคลากรผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการทำงานของกลุ่มรวมถึงบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มให้แก่ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี และผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ที่ตัดสินใจทำหน้าที่เป็นแกนนำกลุ่มควรทำความเข้าใจในการทำหน้าที่นี้กับครอบครัวและญาติ เพื่อเสริมสร้างแรงสนับสนุนทางด้านสังคมซึ่งเป็นปัจจัยที่เอื้อในการทำหน้าที่เป็นของแกนนำกลุ่มให้ดียิ่งขึ้น

3. องค์กรที่เกี่ยวข้องในชุมชน อาทิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานสาธารณสุข ควรสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์แก่ชุมชนอย่างต่อเนื่องซึ่งนอกจากจะหวังผลทางด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของประชาชนทั่วไปในชุมชนแล้ว การที่ชุมชนมีความรู้ที่ถูกต้องก็จะเป็นปัจจัยที่เอื้อให้แกนนำกลุ่มสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่อง

4. กลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ควรมีการจัดการกระบวนการทำงานเพื่อลดปัจจัยที่ทำให้แกนนำกลุ่มยุติบทบาท อาทิ การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแกนนำและสมาชิกกลุ่ม การจัดการงานที่เหมาะสม การเสริมทักษะการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการจัดการความเครียด รวมถึงการร่วมกันพิจารณาหาแนวทางการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใสทั้งในเรื่องของ โครงสร้างการทำงาน งบประมาณและค่าตอบแทน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่ม ของผู้ติดเชื้อ เอชไอวี จังหวัดลำพูน มีผลการศึกษาที่สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านการทำงาน และด้านเศรษฐกิจของแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยุติบทบาทการเป็นแกนนำกลุ่ม ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ในมุมมองของผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น พี่เลี้ยงกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี สมาชิกของกลุ่มผู้ติดเชื้อ เอชไอวี เป็นต้น